

Jednog petka ušao je u džamiju neki čovjek na vrata koja su bila prema Darul-kadai, dok je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao i držao hutbu. Taj čovjek okrenu se Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, blago (stoka) propade i putovati ne možemo, pa moli Allaha da nam dadne kišu!" Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podiže ruke i izgovori: "Allahu moj, daruj nas kišom! Allahu moj, daj nam kišu! Allahu moj, daj nam kišu!" "Allaha mi", kaže Enes, "nismo vidjeli na nebu nikakav oblak, ni oblačak. Između nas i brda Sel' nije bila nijedna građevina, niti bilo kakva kuća (koja bi nam nebo zaklanjala). Tada se iza Sel'a pojavio oblak poput štita, i kada je stigao nasred neba, raširio se i otpočela je padati kiša. Tako mi Allaha, ne vidjesmo Sunce šest dana!" Sljedeće džume, dok je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao i držao hutbu, uđe neki čovjek na ista vrata, okrenu se Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, stoka nam propade, a putevi se isprekidaše, pa moli Allaha daje od nas povuče!" "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podiže ruke.", priča Enes, "i reče: 'Allahu moj, oko nas je

spusti, a ne na nas!"

Prenosi se od Enesa b. Malika, radijallahu 'anhu, da je jednog petka ušao je u džamiju neki čovjek na vrata koja su bila prema Darul-kadai, dok je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao i držao hutbu. Taj čovjek okrenuo se Allahovom Poslaniku,

sallallahu 'alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, blago (stoka) propade i putovati ne možemo, pa moli Allaha da nam dadne kišu!" Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podiže ruke i izgovori: "Allahu moj, daruj nas kišom! Allahu moj, daj nam kišu! Allahu moj, daj nam kišu!" "Allaha mi", kaže Enes, "nismo vidjeli na nebu nikakav oblak, ni oblačak. Između nas i brda Sel' nije bila nijedna građevina, niti bilo kakva kuća (koja bi nam nebo zaklanjala). Tada se iza Sel'a pojavio oblak poput štita, i kada je stigao nasred neba, raširio se i otpočela je padati kiša. Tako mi Allaha, ne vidjesmo Sunce šest dana!" Sljedeće džume, dok je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao i držao hutbu, uđe neki čovjek na ista vrata, okrenuo se Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, stoka nam propade, a putevi se isprekidaše, pa moli Allaha da od nas povuče kišu!" "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podiže ruke i reče: 'Allahu moj, oko nas je spusti, a ne na nas! Allahu moj, na brežuljke, na visoravni, uvale dolina i na rasadnike!' kiša se povuče. Izašli smo i šetali po Suncu." Šerik kaže: "Pitao sam Enesa b. Malika: 'Da li je to bio onaj isti čovjek?', i rekao je: 'Ne znam.'"

[\[Vjerodostojan\]](#) [\[Muttefekun alejh\]](#)

Jednog petka Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao je u džamiji i obraćao se ljudima, pa je neki čovjek ušao, okrenuo se Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, pojašnjavajući mu da ih je pogodila nedaća i poteškoća, koja čini da im životinje zbog nedostatka trave uginu, putevi su neprohodni pa deve ne mogu da hodaju po suhoj i vreloj zemlji. Tražio je, dakle, od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da zamoli Allaha da otkloni ovu nedaću. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, digao je ruke i kazao tri puta: "Allahu, daj nam kišu.", a ponavljanje tri puta bila je njegova uobičajena praksa prilikom dove i kada bi želio da nešto važno pojasni. U tom trenutku oni nisu vidjeli nikakav oblak, ali je nakon dove Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, pojavio se iza brda Sel', jedan mali oblak koji se podizao. Kada je došao do pola neba, povećao se i raširio. Kiša je počela da pada i trajala je sedam dana. Kada je bila sljedeće džuma, ponovo je neki čovjek došao dok je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, držao hutbu te kazao da zbog stalne kiše životinje bivaju na jednom mjestu i ne mogu da idu na ispašu, a ljudi nisu u mogućnosti da rade i stiču nafaku. Zamolio je Poslanika, sallallah 'alejhi ve sellem, da uputi dovu Allahu da zaustavi kišu. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, digao je ruke i kazao: "Daj da kiša pada oko Medine, a ne na nas", kako ljudima ne bi naštetila i kako bi životinje mogle da se kreću do svojih pašnjaka. Molio je da ta kiša pada na mjesta gdje će od nje biti koristi, na brda, doline, pašnjake. Tada je kiša prestala i ljudi su po izlasku iz džamije hodali, a kiše nije bilo.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

